

Admirál Nelson

- Emi Hmi**
1. Udělej cokoli
Emi G
co by zač stálo
Hmi Hmi Emi
třeba jen přístup blíž
Emi Hmi
rány už nebolí
Emi G
jenže to je málo
F# F# H
však ty mi rozumíš
- H C H A G Hmi**
R: To chce začít hned zjara
H A G Emi
a vyhnout se chybě
H A G Hmi H A G F#
a ženskou co stejně už nejsou
H A G Hmi
krásnou jak Sára
H A G Emi
a mírnou jak hřibě
H A G Hmi Ami Hmi
a silnou jak admirál Nelson
Emi Ami Hmi
admirál Nelson
admirál Nelson
admirál Nelson
2. Sedí a přemýšlí
dva klauni v baru
už starší a strakatí
aby snad nepřišli
o tu svou káru
s bílou opratí

R:

Až si jednou (sundám klišé)

- C C C**
1. Až mi čas řekne stůj
F C
až si jednou sundám boty
F C
až mi smích kolejníc
C G
řekne příteli skoč
C C
až mi zesvětští dlaň
F C
jako kachel z terakoty
F C
až se posadím k tvým dveřím
C G C C
prosím neptej se proč
2. Až mi prach z věčných cest
zhladí jizvu na mé tváři
až budu vědět věci
které líp nevědět
až mi poslední verš
zplaní v starém makuláři
snad to bude pozdě
ale jistě naposled
3. Až pak vítr a déšť
smyjí stopy u Golgoty
až se dým spáleniště
nakonec rozplyne
až si odepnu pás
až si jednou sundám boty
až nezbude mi nic
a možná tobě taky ne

Až uslyším hvízdání

1. **Emi** **D**
Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí
C D Ami Hmi
tě s někým jeho smích jak žhavý klín,
Emi D
a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá,
C D Ami Hmi
hned něhou změkneš jako parafín.
- R1: **G C G D C F C G G C G D**
Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
Ami G D
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
Ami G D
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
Ami G D Emi
ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.
2. A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,
že kroužkování ptáci zpívají,
oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
a na zemi ti z ruky zobají.
- R2: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
ukryji své zklamání a narovnáám jim křídla, když se zraní.
3. Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
a slunce je tak zlaté, až se vlní,
pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,
a budeš rád, když nenajdeš jen trní.
- R1:

El Santo Día

- R: **F C F C F**
Není to nic než jen nedělní den na konci světa
C F C F
el santo día
není to nic než jen nedělní den na konci světa
el santo día
G F
jen příběh o konci babího léta
C F C F
a milénia
G G F
jen okamžik na konci babího léta
C F C F
a milénia
1. Není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době
a na duši hladí
není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době
a na duši hladí
blížíš se ke mně a já přicházím k tobě
příteli z mládí
vracíš se ke mně a já se obracím k tobě
příteli z mládí
2. Není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha
má Emílie
není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha
má Emílie
ani osudná láska ani jen pouhá
vigílie
ani noc všech nocí ani jen pouhá
vigílie
- R: Není to nic než jen nedělní den na konci světa
není to nic než jen nedělní den na konci světa
není to nic než jen nedělní den na konci světa
není to nic než jen nedělní den na konci světa
el santo día

Greensleeves

Gmi **F**
Alas, my love, you do me wrong,
Eb **D**
To cast me off discourteously.
Gmi **F**
For I have loved you well and long,
Eb **D** **Gmi**
Delighting in your company.

B **F**
Ref: Greensleeves was all my joy
Eb **D**
Greensleeves was my delight
B **F**
Greensleeves was my heart of gold
Eb **D** **Gmi**
And who but my Lady Greensleeves

I have been ready at your hand,
To grant whatever you would crave,
I have both waghered life and land,
Your love and good-will for to have.

R: Greensleeves ...

Gm F Eb D Gm F Eb D Gm

R: Greensleeves ...

Well i have wished with many a sigh
That thou my constancy mayst see
And that yet once before I die
Thou wilt vouchsafe to love me

Hotel Hillary

Ami
1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F **G** **Ami**
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
F **G** **Ami**
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F
R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi **D**
zahodili lampióny a našli hospodu,
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi **D** **Ami**
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnu z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin, [: a ta nám zbejvá. :]

Ichisah!

1. V staletém městě v neznámé zemi
v polední výhni šel ulicemi,
v kapse měl láhev nebeské whisky,
když někdo blízky zavolal:
hej, ty tam dole na parkovišti,
ty budeš příští král!

2. Stáli jsme poblíž, hned u garáží,
když hlídač mávnul umělou paží:
co ty víš, chlape, o naší žízni,
že bys měl bližním kralovat,
ten muž se usmál: víte, já spěchám,
a tu flašku vám nechám rád.

*: Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
džípy nás honí po makovém poli.

R: Chisah! Chisah! Ichisah!
Chisah! Chisah! Ichisah!

3. Rozdává radost, jásali jedni,
ještě než hlídač zakřičel: sedni,
prodáváš chlast, chlape, bez povolení,
a odtud není cesty ven,
lvi jsou teď sytí a sekera tupá,
tak budeš upálen.

*: Nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
a že džípy nás honí po makovém poli?

R:

4. Řekni mi pravdu o mojí vině
po vší té bídě a kocovině,
pomoz mi vyhnat ty jezdce z mé hlavy,
teď je ten pravý okamžik,
v očích mám kouř, a tak procházím krajem,
kde jsem jen nájemník.

*: Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí
mě stejně tak, jako proroky i voly?

X: Nevíš, že jsme jediní a že není cesty zpátky,
když vojáků je mnoho a když dneska je tak hrozně krátký den?

Infieľa

D G D
Infieľa,
Gmi7 F Bb
s prsty z ptačích per,
Dmi G C Gmi A
dnes jsem umíral stokrát za večer.
D G D Gmi7 F Bb
V spárech tyрана, v božím objetí,
Dmi G C Gmi A
v dáblu, ve jménu věčné oběti.

G C G G D
REF.: Ráno odplouvám od rajských vod Cartageny,
G D Emi G D G
od bájných bran inferna, vděčný a smířený.
G C G G D
Ráno odplouvám a právě se rozetmělo,
G D Emi G D G
krásná, nevěrná Infieľa.

Infieľa,
nebyli jsme snad
v sobě ztraceni nespočetněkrát?
Čistí v prostotě, v lásce nečistí,
božští v nahotě, lidští v závisti.

REF.:

REF.2:

Ráno odplouvám od rajských vod Cartageny,
od bájných bran inferna, pyšný a vzpřímený.
Ráno odplouvám a čert vem tvý zlatý tělo,
krásná, nevěrná Infieľa.

Ještě jedno kafe

kapo 3 - Gmi

Emi D
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
C H7
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi D
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C H7
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

C H7
R: Ještě jedno kafe bych si dal,
C H7 Emi
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

Jezdci

1. Ať jsi línej pták, Harlekýn nebo sicilskej don,
paličák, Fordův syn, řížskej postilión,
bud' jak bud', střechy jsou bílý, je plnej stůl a kolem smích,
bud' jak bud', i v týhle chvíli jsme jen jezdci na koních.
2. A když korbel snů padne zpět, řeknem "kde by se vzal?",
a když kůň si zláme hřbet a už nemůže dál,
kterej z nás i v týhle chvíli zvedne plášť a zkouší jít,
komu z nás pak zbudou síly ještě koně zastřelit?

Kdo to obchází můj dům

- R: Kdo to obchází můj dům
kdo to vévodí mým snům
kdo to tu poslouchá a lásku mou mi vzal
Kdo to šátrá u mých dveří
kdo se to podbízí mým psům
kdo si to duši mou na kousky rozstříhal
1. Je to někdo v dlouhém šatu
temný symbol nenávratu
nebo jen pošťák co se přišel rozloučit
Je to některá z těch věcí
kterým drží dlouhověcí
nebo jen ženská kterou neuměl jsem chtít
- R:
2. Co to je co nehraje mi
co mě právě tiskne k zemi
jako úzkost jako nekonečný had
Něco co mě táhne nikam
něco před čím neutíkám
protože není kam a komu utíkat
- R:
3. Je to matka všech mých bésů
temných jeskyň zpod útesů
zvony z Tulsy nebo trouby z Jericha
Nebo jsou to jenom slova
jenom žízeň staronová
jenom hříva která mizí do ticha
- R:

Krvavá Marie

- E**
1. Přece není možný, že mi není nic, když mi pořád něco je,
ztrácím věci, ztrácím ženu, ztrácím číslo pokoje,
A
ztrácím moje bílý myši v tvojí laboratoři,
E
přece není možný, že mi není nic, jak mi říkaj' doktoři,
H7
objednej mi ragú s kouskem tlustý kapie
E
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
2. Řek' mi jednou přítel, že mám příliš mnoho jmen,
že mi stačí jenom jména, že mi stačí rodokmen,
že mi stačí jenom seznam, že mi stačí kalendář,
řek' mi jednou přítel, že mám přece jenom jednu tvář,
vzal jsem jeho přítelkyni do svý Avie
a dal tý holce jméno "má Krvavá Marie".
3. Každěj by chtěl do ráje, ale nechce pro to nic,
ani udělat, ani milovat, ani ztratit polovic,
nejvejš strčit pětku, nejvejš ustlat postele,
každěj by chtěl do ráje, ale umřít, to už ne,
pošli mi sem ordináře z akademie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
4. Devatero desater a tisícero ster,
takhle hustý ticho, takhle modrej podvečer,
už slyším "ave, zdrávas, Marie, tebe bych bral,"
devatero desater a plnej kriminál,
najdi mi tu směnku z naší banky Slávie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
5. Tak jsem přišel domů někdy v pravou půlnoc, a tam zrovna snídal čert,
že chce vychovat, že chce vykoupat a že jsem jeho milej Bert,
a přitom měl mou ženskou, přitom měl mou košili,
když jsem přišel domů, hrála hudba a dás řek', že za chvíli
dopije a dojí a jde do Tramtárie,
a s ním holka, která jméno má Krvavá Marie.
6. Až se vrátím z konce světa, a ví Pánbůh, kde to je,
jako barbar z Martiniqu, jako vítěz bez boje,
až si doperu svý prádlo, až konečně domelu,
až se vrátím z konce světa sem, do svýho hotelu,
polož mi sem vestu v kapse s bílou lilií
a holku, která bejvala Krvavou Marií.

Mary Margaret

1. Za tím lesem už je svět, Mary Margaret
tak si myslím že je čas vzít si topánky a jít, Mary Margaret
vzít je snazší nežli odepřít
rozepnem si šat a pak projdem štít, ty a já

2. Znáš se s někým na druhé straně, Margaret
pevným jako stůl a sličným jako nůž, to já ho znám
je to můj chlap je to můj první muž
uloupíme svíci a pak zavřem krám, Margaret, on a já

3. Projdem spolu celé město, Margaret
koupíme si víno a pak k ránu půjdem spát, koukej on a já
není nám šest není nám šedesát
počkej chvíli v přítmí přede dveřmi snad, dveřmi nadvakrát

Ref.: Snad jsme byli pyšní snad jen zoufalí
v ten den kdy všichni moudří někde zůstali, někde v povzdálí
pojd' si lehnout s námi nejsi jediná kdo je ospalý

4. Obejmi mě, zpívej, Mary Margaret
než se obrátíme zpátky kde se včera začal den, jeden nejeden
je mi líto jen
těch tří dětí v bráně z chvojí s pannou pro lásku v krojích z obrázků

Ref.: Snad jsme byli krásní snad jen pobledlí
v ten den kdy všechny spravedlivé odvedli, z kopců někam níž
někam na pobřeží moří jen tak v košilích, už mi nevěříš
Za tím lesem už je svět, Mary Margaret, Mary Margaret

Napsal jsem jméno svý na zdi

1. Napsal jsem jméno svý na zdi,
na všechny zdi, který znám,
napsal jsem jméno svý na zdi
ráno, než otevřu krám,
před léty ve stejnou chvíli
v pravici držel jsem nůž
a všichni ti, co po něm zbyli,
s nadšením hráli mi tuš.

2. V okolí týhletý války
tenkrát už stávala zeď,
a popsaný popravčí špalky
stály tam, co stojí teď,
slyším zas slavičí hlasy
a na tváři rozlitéj hněv,
jak barvičky tý jejich krásy,
která nám tak pije krev.

R: Přiklušou zdáli tím večerním tichem,
k zemi se svalí a dusí se smíchem,
líce si hladí, než spálí je plamen,
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.

3. Z půlnoci rána jak kyjem
a najednou, kdo by to řek',
jsme chytrí a trochu moc pijem
a bijem svý děti, ten vztek,
napsal jsem jméno svý na zdi
a čekám, až setře je čas,
napsal jsem jméno svý na zdi,
[: stejně jak každýho z vás. :]

Než zazvoní hrana

kapo 3 - Gmi

1. **Emi** **C** **H7**
Povídá mi ta moje, prej: "Dej si bacha!"
Emi **C** **H7**
a narovná si pásek z hadiny,
D **Ami C Fmi**
jestli prej se někdy dotknu nákejch bab,
Emi **H7**
hubu že mi rozvalí,
Emi **C** **H7**
a za pár minut nato zvoní brácha
Emi **C** **H7**
a za ním ňáký vzdušný holčiny
D **Ami C Fmi**
a říká: když s ním nevojedu, nejsem chlap,
Emi **H7**
těhle vosum Mařen z Magdaly.

G **D** **Ami** **Emi**
R: Ale já přece nejsem jenom tak ňákej "dej sem",
G **D** **Ami G D** **C** **Emi**
ale já přece nejsem jenom tak ňákej ostrov.

2. Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí,
tančí a strop je houští kastanět,
a přitom tiše šeptá poklopec
tu velikou lež jako věž,
jen se směju, ale stejně mi to vadí,
a ptám se: "Matko, kolik je mi vlastně let?"
Říká právem: "No, to už není moje věc,
oblíkni se, nastydneš."

R:

*: Mám rád každýho a milován jsem všema
a s vojskem sobě rovných překročím
všechny meze, všechny zákony a cíle,
všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.

*: Ať zvoní zvony na nahatý zemi,
ať světlo mety perou do očí,
ať každej ví, že přišla moje chvíle,
ať to každej ví a chystá obročí.

3. Slyším: někde snad se stala chyba,
někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,
bylo horko, nebo možná velkej mráz,
a někdo ukrad' peřinu,
víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba,
a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,
bude ráno a ty říkáš: "Dej mi čas,"
a já nemám ani vteřinu.

R:

Ami **Emi**
R: + jenom tak ňákej ostrov ...

Panenska

1. **G** **C** **G** **C**
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G **D**
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
C **G** **C** **G**
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
D **G**
ani pouťovou panenku nezanechal.

G **C** **G** **D C G D**
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
C **G** **C** **G** **D** **G**
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dáma jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Podobenství o náramcích

- G D G D**
G D G D
arabský píšťaly jestlipak zněly,
C F C
zdali si všimli tam ve víru doby,
G D G D
co matkám a milenkám zápěstí zdobí:
G D G D
švartnový náramky jak smůla černý.
- Před časem na stráni seděli tepci,
na srdcích orvaní, ve tvářích hebcí,
vsadili kabáty i nový džíny,
kdo za zlaté prodá ty náramky z hlíny,
švartnový náramky jak smůla černý.
- Matky i milenky s důvěrou vstaly,
synové zemřeli, milenci spali
a ženy, když vstoupili do prázdných lóží,
zlatníkům skoupily veškerý zboží,
švartnový náramky jak smůla černý.

Pohlednice

- A Hmi G G D D**
G D/F# Emi D
v botách z Mexika a v blůze z Valencie
G G D A
jež se přimyká jak prsty světlovlásky
Emi Emi A
k mojí hrudi tam kde temně srdce bije

Sklenku z Place Pigalle a snítku manzanity
jak jen přšelo jak hořely mi líce
bylo přetěžké v slova změnit city
a všechny krásy světa vplést do pohlednice

- A D G A D D A**
R: Včera navečer mne objímala žena
D G A A
ale znělo to jako když potápí se loď
D D G A A
a pak zmizela a s ní barva neproměňna
G G
kde se skrýváš družko hadů
D D
krásná prý neznámá
G G
snad v sklepích Stalingradu
G D A
v bílých zdech Alama?
A G G
Jen pojd'
Z cest mých po světě se vracím zase domů
plný tequily od Tehuantepecké šíje sám a opilý a nepodobný tomu
kdo si čechrával svá pírka ironie

Křížek z kláštera tam na Athoské hoře
srdcem v Cles a duší ve španělské botě
kdy mi nesmírné a nenechavé moře je jen průvodčím vší touhy po životě

Včera navečer jsem zamknul na petlici
to že nikomu nic není do mé samoty
jen jedna píseň pořád cloumá okenicí
tenkrát v krčmě v Nikopoli nebo snad v Samaře
mi ji voják s bílou holí
vykřičel do tváře
Bude noc - Amiens se barví dozlatova
píšu o loďkách na slavné řece Somme
přítom netuším zda veškerá ta slova
nejdou jen pochybnosti o tobě a o mně A ty?

Pojďme se napít

1. Nic není horší
nic není horší
ani na tvý tváři stín
nic není horší
ani země bez květin
nic není horší
než když nemáš komu
říkat - tak už neplač
drahá dívko podívej
už vyzvání
zvon - zvon - zvon - zvon
svítání

R: Pojďme se napít
pojďme se napít
ať nám mají z čeho slzy týct
pojďme se napít
pojďme se napít
ať nám mají z čeho slzy týct

2. Nic není horší
nic není horší ani na tvý tváři stín
nic není horší
ani země bez květin
nic není horší než když nemáš komu
z tváře stírat mlhu
drahá dívko podívej
už vyzvání
zvon - zvon - zvon - zvon
klekání

R:

Pojďme se napít II 1990

Pěkně tě vítám, lásko má,
tak trochu zbitá a víc soukromá,
pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
jednou za sto let?

R: /: Pojďme se napít, pojďme se napít
ať nám mají z čeho slzy týct. :/

V nohách ti dřepí bílej pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

R:

V očích ti svítí a slábne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nespíchej, stoletá má lásko,
když už nemáš kam.

R:

Smuteční marše

1. I ta nejkrásnější ženská má někde hrubou jizvu,
i ten poslední chlap ze stáje
si spočítá, že jedna a jedna jsou dvě
a přijme její výzvu.

2. I ta nejsvětější pravda má někde skrytou díru,
můj příliš dobrý příteli,
naše spása není tak blízko, jak jsme si mysleli,
tak zkus odejít v míru.

R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše
se schází dvojice milenců a tančí jen smuteční marše.

3. Tak si říkám někdy: spánembohem, klid' se stranou,
ve svý spořádaný posteli
si spořádaně žiju, tak nač ty výstřely
nad vítěznou bránou.

4. Pak si s popelavou káčou točím v potu tváře,
sám nahej vprostřed pokoje,
bez vůle a v zmatku jak sošky orloje
bez svého hodináře.

R:

*: Než zmizíš vem si šálu a hodně teplý kabát do zimy
a moji starou fotku, tu nejstarší, kde ještě sluší mi,
a flašku ruský vodky a sametovej hadr na schody,
ale to už nejsou básně, to už jsou jen sprostý pochody.

5. Ani nejkrásnější ženská nepohrdá králem
a já na dědičným provaze
i s uškrcenou pýchou se vzpírám odvaze
spokojit se s málem.

R:

R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše ...

Tanečnice

1. **D A G G**
Převrhla židle jako symbol času
D G D D
v nočním baru a pak holé nic
D A G G
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
D G D D
poslední z tanečnic
2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani
i ten klobouk mám dnes naposled
dám si ho do týla a koukám na ni
jak šminkou obelhává svět
- D A G D G D G D A**
R: Josefíno zatanči mi na rozloučenou
D A G D G D A G D
za tuhle noc nedopitou a nedokončenou
Hmi A G G D Hmi A G G A
Á-á-áá-á-áá ...
3. Bere si tašku moje balerína
v ní jen klíč a láhev od piva
porovná židle a pak pozhasíná
a potichu se usmívá
4. Otvírám dveře - brzkým rozedněním
se pak rozmařile nechám vést
toho kdo zvítězí nad pokušením
čeká nebe plné jitřních hvězd

R:

5. Severní vítr metá svoje kouzla
na mém vlnolamu v Tortuze
a do mého nitra právě tiše vklouzla
jedna polonahá iluze
6. Kdesi v mé duši tančí tanečnice
možná odvážněji než bych chtěl
odráží od břehů má plachetnice
a říkejte mi Izmael

R:

Telegrafní cesta / Telegraph Road

- F** **Dmi**
1. Jedenkrát dávno šel pustinou muž
C **Bb**
a na pravém místě tam vykácel buš,
C **F** **C**
z klád postavil dům, že měl sílu jak býk,
Bb **Gmi**
rozoral zem jako válečník.
2. Jenže za ním jdou další, a ti umí víc,
vázaný krovy a zdi z vepřovic,
a do zlatejch polí a bučení krav
po nějaký době zní telegraf.
3. A už je tu kostel, a konečně most,
a železná ruda a zločinnost
a okresní město má okresní soud
Bb **Dmi**
a ta stará trať jméno Telegraf Road.
4. Těžký jdou časy teď znova a znova,
skončila válka a chystá se nová,
a rozmoklou stezkou, co prošel ten skaut,
Bb **Gmi** **Bb** **F**
v deseti proudech jdou provazy aut jak dravá řeka.
- Gmi**
*: A rádio hlásí, že v noci byl mráz,
F
lidi jdou z práce a nemají čas,
C **Ami** **Dmi**
jenže vlak domů má velký zpoždění.
5. Už nemůžu dělat, co kde bych kdy chtěl,
třeba v pralesích kácet, to bohužel,
můžu jen sklízet, co zasil jsem sám,
a zaplatit všechno, co komu kde mám.
6. Ti šedaví ptáci na drátech z mědi
vo tomhletom kódu už ledacos vědí,
ti můžou letět a zapomenout
Bb **Dmi**
na celej řád týhle Telegraf Road.
7. Víš, že bývaly časy, kdy bylo to zlý,
že spali jsme v dešti a promrzlí,
teď, když mi říkáš: tak vem si, co chceš,
moc dobře cítím, že už je to lež.
8. Tak důvěřuj ve mě, dej kočímu bič,
já vezmu tě s sebou a odvedu pryč
Bb **C** **F** **C** **Bb**
ode všech temnot a vysokejch zdí,
C **F** **C** **Bb**
od všeho strachu, co v ulicích spí,
C **F** **C** **Bb**
já prošel jsem pamětí kdekterej kout
C **F** **C** **Bb**
a viděl jen smutek jak pýchase dmout,
F **C**
a chtěl bych zapomenout
Ami **Dmi**
na všechny ty zákazy vjezdu, který jsou
Bb **Dmi**
rozsetý po celý Telegraf Road ...

Tennessee waltz

Já bych tančil, pojd' má milá,
hrajou Tennessee waltz.
Volnej jsem a hvězdy už spí
a jen prstem kejvneš, láska,
a já s tebou tančím.
Mám blízko tvý srdce, vždyť víš.

R: Nezapomínej, když hrál se Tennessee waltz
pouze ty víš, jak je to se mnou
Naše láska, moje milá,
ta přišla s tou nocí, jak překrásněj Tennessee waltz.
Nezapomínej, když hrál se Tennessee waltz
pouze ty víš, jak je to se mnou
Naše láska, moje milá,
ta přišla s tou nocí, jak překrásněj Tennessee waltz.

Všem Kryštofům Kolumbům

- Otvírám dveře karbaníkům, jejich díkům, jako velkej gróf,
otvírám náruč mladým pánům, elegantům, beze slov.
 - Otvírám obchod každým ránem s marcipánem, hrou barevných skel,
otvírám přístav bludným lodím, k nimž se hodím, bohužel.
- R: Těm opuštěným hráčům, bláznům všem,
dřív než se rozpláču v podvečer,
bláznivou kantátu rád budu hrát
s tím pouťovým cinkáním zvonků.
- Zavírám dveře zbohatlíkům, jejich vzlykům, z kterejch čiší vztek,
zavírám dveře starým pánům, veteránům myšlenek.
 - Nechci si koupit moudrou radu pro parádu v hnědých kamaších,
kdo hledá, najde, a tak hledám, já se nedám, už kvůli nim.
- R:

Wayfaring Stranger

I am a poor wayfaring stranger,
While traveling through this world of woe
Yet there's no sickness, toil or danger,
In that bright world to which I go.

I'm going there to see my father,
I'm going there no more to roam,
I'm only going over Jordan,
I'm only going over home.

I know dark clouds will gather round me,
I know my way, is rough and steep,
Yet beauteous fields lies just before me,
Where god's redeem their vigils keep.

I'm going there to see my mother,
She sad she'd meet me, when I will come,
I'm only going over Jordan,
I'm only going over home.

I'll soon be freed from every trial,
My body sleep in the church yard,
I'll drop the cross of self-denial,
And enter on my great reward.

I'm going there to see my Savior,
To sing his praise forevermore
I'm only going over Jordan,
I'm only going over home.

Zlá Marléna

R: Zlá Marléna
ztracená ve víru lásky
zlá Marléna
zkrásněná od pláče
zlá - ztracená
v peřejích Athabasky
zlá Marléna
z protějšší pavlače

1. Hled' jak se nese jak tančí jak barví si tváře
jak zaklání hlavu jak ví co to znamená
jak šťastně se mění v otroka z otrokáře
jak přivírá oči a sní naše Marléna

R:

2. Včera jsem rovnal své knihy a poslouchal Flatta
a v duši měl smír sladké ticho i holý vděk
chránil jsem štěstí všech Marlén a pavlačí světa
všech omšelých bytů a bolavých otázek

3. Vzal jsem si širák a cítil jak blýská se léto
a den náhle nebyl jen to horší ze dvou zel
jak bych se v pokoře skláněl a přimilo mě to
jako bych věděl jakoby probouzel
Zlá Marléna zlá Marléna
zlá Marléna zlá Marléna